

Mohou nám být vzorem

Jsem rád, že se Arcidiecézní charita Praha podílí na tak zajímavém a užitečném programu, jakým je přesídlení etnických Čechů žijících v zahraničí zpět do České republiky. Je nám ctí, že můžeme naše schopnosti a odbornost uplatnit v pomoci krajanům navracějícím se do vlasti jejich předků. Jsou to lidé, kteří si uvědomují, že česká kul-

tura je součástí jejich identity. Mají ji natolik rádi, že ji opatrovali a předávali z generace na generaci jako vzácnou květinu, aby neuvadla, ačkoli žili tisíce kilometrů daleko od české vlasti. Jejich vztah k naší zemi a kultuře nám může být vzorem.

Pro toto speciální vydání Bulletinu jsme si vybrali symbolické datum 28. října, Den vzniku samostatného československého státu. Na následujících stránkách se chceme ohlídnout za pěti lety programu Přesídlení, díky kterému se do Česka navrátilo 1 673 krajanů.

Chtěl bych poděkovat všem kolegům ze Střediska Migrace, kteří se projektu svědomitě a s nasazením věnují. Děkuji za výbornou spolupráci zástupcům Ministerstva vnitra ČR, hotelu Vltava, českému velvysla-

nectví v Kyjevě a konzulátu ve Lvově, 2. ZŠ J. A. Komenského v Milevsku, Úřadu práce v Milevsku, VZP v Přísku, dětské lékařce MUDr. Holické a mnohým dalším, kteří svou vstřícností napomáhají úspěšné integraci našich navracějících se krajanů.

Všem, pro které se Česká republika stává novým domovem, přeji hodně úspěchů, spokojenosti a Božího požehnání. Děkuji vám, že přicházíte s pokorou, vděčností a připraveností pracovat a podílet se na rozvoji naší společnosti. V některých zemích Evropy vidíme, že to u všech migrantů není vždy samozřejmostí. Ať se vám v naší společné zemi daří naplňovat vaše životní plány, touhy a sny.

Jaroslav Němec
ředitel Arcidiecézní charity Praha

MLADÁ RODINA UTEKLA PŘED VÁLKOU. Děkuje České republice za velkou podporu

Mladá rodina těsně po příjezdu do Česka. Život ve válce je pro ně naštěstí minulostí.

Z Doněcké oblasti, z města Dzeržinsk, pochází rodina Hnoilkova. Když vypukla před šesti lety válka v Donbasu, ocitli se téměř uprostřed válečné fronty. Přesídlení znamenalo nový začátek a především život v míru.

Otec rodiny, Vadym, neměl jako policista možnost volby, musel bojovat. Všechno, co se dělo v Donbasu, viděl na vlastní oči. Pracoval ve dne i v noci v místech, kde ostřelovali města těžkými děly. Lidé v panice telefonovali a ptali se, co mají dělat. Nevěděl, co jim má poradit. Byl to velký nápor na psychiku.

➤ Manželka Inna se ukrývala před bombardováním s dvouletými holčičkami Karinou a Marínou a jedenáctiletým synem Illiou ve sklepích. Když utichaly výbuchy, snažila se rodině opatřit nějaké jídlo, někdy to byl jen chléb.

ZAČÍNALI OD NULY

Když opouštěli svůj domov, byla půlka města zničená. I kdyby konflikt utichl, trvalo by dlouho, než by se město dostalo do normálního života. A ani pak by tam už nebylo nic jako dřív.

„Děkujeme České republice za velkou podporu,“ říká paní Inna. „Příje-

Inna pracuje jako manikérka. Vedle toho organizuje kurzy nehtového designu.

li jsme z válečné zóny a začali jsme život úplně od nuly. Jsme šťastní. Víme, že na Ukrajinu se už nikdy nevrátíme.“

ÚSPĚŠNÁ MANIKÉRKA

V začátcích pomáhala rodině Arcidiecézní charita Praha i příbuzní, kteří žijí v Čechách. „Vadym našel práci v Milovicích, které se staly naším novým domovem,“ vypráví Inna. Sama pracuje jako manikérka ve vlastním salónu. Práce ji baví a je v ní úspěšná. Účastní se dokonce soutěží. V Česku získala první cenu a zvítězila i na Krymu a v Itálii.

Jak konkrétně KRAJANŮM při přesídlení POMÁHÁME

Autobusové nádraží nebo letiště jsou obvykle prvními místy našeho setkání. Jsme tu, abychom nově příchozí rodině pomohli s dopravou do prvního místa jejich ubytování. V prvních dnech po příjezdu je potřeba vyřídit doklady a školu pro děti. Postupně se forma naší asistence proměňuje. Jak konkrétně krajanům pomáháme?

✿ pomáháme s dopravou a s přesunem zavazadel z nádraží/letiště do místa jejich přechodného ubytování v hotelu v Červené

nad Vltavou (zařízení Ministerstva vnitra ČR)

✿ asistujeme při jednání s úřady a získání všech potřebných dokladů

✿ zajišťujeme dětem docházku do základní školy, rodičům radíme, jak postupovat při nostrifikaci diplomů

✿ organizujeme jazykový a integrační kurz

✿ pomáháme krajanům najít trvalé bydlení a zaměstnání

✿ pomůžeme s přestěhováním z hotelu

✿ pomáháme vyhledat lékaře, školy a školky pro děti v místě trvalého bydliště

✿ v případě potřeby zajistíme překlady či tlumočení

✿ zprostředkujeme finanční pomoc od ministerstva vnitra a v případě nutnosti poskytneme další materiální pomoc

✿ podporujeme krajany v jejich integraci

KRAJANÉ DĚKUJÍ

Program Přesídlení změnil k lepšímu životy stovek lidí.

Všichni si uvědomují, že bez vstřícnosti české vlády a pomoci dalších spolupracovníků z Ministerstva vnitra ČR, hotelu v Červené a mnoha dalších by jejich přesídlení nebylo možné.

VIKTOR SOKOLOVSKÝ S RODINOU

Vážíme si poskytované pomoci, která dala dětem možnost evropského vzdělávání a seberealizace. Ještě jednou děkujeme a doufáme, že my a naše děti budeme úspěšní. Doufáme, že program bude pokračovat.

a do České republiky přijdou inteligentní, vzdělaní a pracovití lidé, kteří splní očekávání české společnosti a získají hezké podmínky pro život a možnosti k sebe-realizaci.

Přesídlení nás ZACHRÁNILO před VÁLKOU

Paní Liubov je v Česku šťastná. Váží si života v míru. Největší radost jí dělají vnoučata. Na snímku s vnuky Arturem a Artemem

Paní Liubov pochází z městečka Amvrosijevka v Donbasu. Když zde v roce 2014 vypukl válečný konflikt, rozhodla se přesídlit do země svých předků. Do Česka se přestěhovala s manželem, dcerou a třemi vnoučaty.

✿ Kdy a jak jste se na Ukrajině seznámila s českou kulturou?

Moje babička Eva mluvila česky. Díky ní se u nás slavily Velikonoce a Vánoce. Vařili jsme česká jídla. Otec měl předplaceno Rudé právo a dopisoval si s příbuznými z Česka. Vyrůstala jsem vlastně v česko-ukrajinské rodině.

✿ Když vám bylo deset let, babička se ale vrátila do Československa. Neoslabil pak váš vztah k české kultuře?

Naopak! Babička odjela v roce 1966 a skoro každé prázdniny jsem pak trávila u ní. Líbilo se mi tady všechno: lidé, příroda, architektura. Zamilovala jsem se do země svých předků.

✿ Zajímavý životní příběh prožil i váš otec Jan Diurika.

V době druhé světové války byl par-

tyzánem, bojoval ve Slovenském národním povstání a při osvobození Československa. Po válce dostal v Bratislavě medaili za statečnost. Rodičům tehdy nabízeli přesídlení, ale už měli v Donbasu vlastní dům a práci. Nechtěli nic měnit.

✿ V červenci 2014 se v Donbasu začalo válčit. Muselo to být těžké.

Bydleli jsme dva měsíce ve sklepě. Báli jsme se o život.

Z novin jsem se dozvěděla, že Polsko pozvalo své krajany žijící v zóně konfliktu domů. Obrátila jsem se na český konzulát v Kyjevě, jestli by taková možnost nebyla i pro nás. Cítila jsem obrovskou radost a naději, když jsem dostala pozitivní odpověď.

Neměli jsme dost peněz na to, abychom odjeli všichni. Věděli jsme, že je nutné zachránit před neustálým bombardováním nejdřív dceru a děti. Bydleli ve válečné zóně ve městě Volnovacha. Tři roky nato jsem odjela i já s manželem.

✿ Jaké byly začátky?

Díky podpoře Charity jsme vše zvládli dobře. S pracovníky Charity jsme se mohli poradit už před odjezdem z Ukrajiny a na všechno se připravit. Stěhovat se, když je vám přes 60, není lehké, i kdyby to bylo v rámci jednoho města. My odjížděli do jiné země. Po příjezdu nám Charita pomohla s evidencí na všech úřadech. Pomohla nám najít bydlení. Nepřestáváme být vděční.

**OLANIA
CHMATIL**

Děkujeme České republice a zvláště zaměstnancům Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky v čele s ředitelkou Mgr. et Mgr. Pavlou Novotnou za program Přesídlení a možnost lepší budoucnosti pro nás a naše děti.

Artem hraje na violoncello, jeho matka vyučuje hru na klavír na základní umělecké škole.

Program Přesídlení byl pro nás skutečným spasením v situaci ohrožení našeho života a zdraví.

✿ Jak se vám v Česku daří?

Jsem tu skutečně šťastná. Rodina je v bezpečí a všichni si našli své uplatnění. I já, přestože mám invalidní důchod, jsem našla práci v chráněné dílně. Největší radost mi dělají vnoučata. Nejstarší vnučka Anna studuje aplikovanou informatiku na vysoké škole. Vnučkové Artur a Artem chodí na základní školu. Artem se učí hrát na violoncello. K hudbě ho přivedla moje dcera Olena. Vyučuje na základní umělecké škole. Může se pochlubit diplomem za nejlepší klavírní doprovod v celorepublikové soutěži základních uměleckých škol. Chtěla by napsat učebnici věnovanou metodice výuky hry na klavír.

✿ Jaké jsou vaše plány do budoucna?

Chci dokončit román, který jsem nazvala „Dlouhá historie, historie návratu“. Hlavní postavy, inspirované členy naší rodiny, prožívají svůj příběh na pozadí historických událostí v zemích, kde se jejich osudy odehrávají.

PŘESÍDLENÍ přineslo našim DĚTEM NADĚJI na lepší BUDOUCNOST

Olania a Pablo z Venezuely mluví o přesídlení jako o zázraku, který jim Bůh daroval. Jsou velmi vděční.

Manželé Olania a Pablo s dcerou Greciou a synem Pablo Davidem přesídlili do Česka před dvěma lety. Pocházejí z Venezuely, kam v 50. letech emigroval z Československa Olaniin otec. V rozhovoru vysvětlují, co pro ně přesídlení znamenalo.

✿ Proč jste se rozhodli přestěhovat se do Česka?

Trvalo nám přibližně tři roky, než jsme se rozhodli odjet z Venezuely. Nebylo jednoduché opustit všechny naše plány týkající se profesního a rodinného života. Nicméně devalvace národní měny byla tak

ničivá, že hluboce ovlivnila kupní sílu Venezuelců, a to do té míry, že i při několika zaměstnáních nebylo možné pokrýt základní potřeby rodiny. Celá tato situace spolu s velkou sociální nejistotou a nespolehlivostí veřejných služeb usměřila naše rozhodnutí hledat zemi, která by nám umožnila nabídnout našim dětem slibnější budoucnost.

✿ Přesídlení umožnily vaše české kořeny. Řekněte nám o nich.

Otec byl Čech. Narodil se a žil v Československu do doby, než byl společně s rodinou nucen emigrovat z důvodu tehdejší hluboké krize. Se-

dmadesát let poté a z podobných důvodů se historie opakuje v případě naší emigrace. Ale s velkým rozdílem, díky Bohu, který vyslyšel naše modlitby a postavil nám do cesty konzulát České republiky a Arcidiecézní charitu Praha a učinil tak náš příjezd do země uskutečnitelným.

✿ Co pro vás pomoc konzulátu a Charity znamenala?

Byl to zázrak, který nám Bůh daroval. V zemi s průměrným platem tři dolary za měsíc nebylo možné ušetřit na letenku, nemluvě o letenkách pro celou rodinu. Příležitost, kterou nám projekt Přesídlení dal,

OLENA PEREVERZIEVA

Děkujeme pracovníkům Střediska Migrace za profesionální přístup ke každému klientovi, snahu pomoci v každé situaci, pochopení, srdečnost a lidskost.

znamenala světlo na konci tunelu, odpověď na naše naděje vložené do modliteb, kvalitní místo k životu. Jsme za to velmi vděční.

✿ Jak konkrétně vám projekt pomohl?

Pomoc, kterou nám projekt nabídl, byla komplexní: proplacení nákladů na letenky, abychom pokryli budoucí výdaje, jako např. nájemné; ubytování a stravu zajišťovanou týmem pracovníků oddaných své práci, štědrých a laskavých, díky nimž jsme se cítili jako doma; vynikající profesionální tým s učitelským posláním, který se nám věnoval při intenzivním kurzu jazyka a vzdělávacích a kulturně-integračních seminářích, abychom se začlenili do společnosti. V neposlední řadě jsme neskonale vděční za podporu v podobě doprovodů a tlumočení při právních, zdravotních, akademických a pracovních záležitostech. ○

Olania a Pablo se ve venezuelském Caracasu aktivně scházeli s ostatními českými krajany.

Z práce na ministerstvu k mytí aut. PANÍ IRA ZAČÍNALA OD NULY

Prožila si hodně bolestivých zkušeností. Smrt syna. Válku. Ztrátu dobrého zaměstnání. Paní IRA je přesto plná optimismu a vděčnosti za vše dobré, co jí život přinesl. S rodinou se v srpnu roku 2017 přestěhovala do Česka.

✿ Kdy a jak jste se dozvěděla o možnosti přesídlení do České republiky?

Před třemi lety jsem narazila na inzerát českého ministerstva zahraničních věcí. Příslušníkům české krajanské komunity na Ukrajině se nabízela podpora při přestěhování do Česka. Neváhala jsem a podala žádost. Syn byl vážně nemocný, doufala jsem, že by mu čeští lékaři mohli pomoci. Navíc na Ukrajině probíhal ozbrojený konflikt. V březnu 2017 jsme byli do programu Přesídlení přijati. Pár dní nato syn nemoci podlehl.

✿ Přesto jste odjeli.

Možná právě proto. Vyrovnat se s touto tragédií v novém prostředí bylo o něco snesitelnější než na známých místech, ke kterým se vázalo tolik vzpomínek a které nám syna připomínaly.

✿ Jak vám při přestěhování pomohla Arcidiecézní charita Praha?

Respektuji práci Střediska Migrace v čele se Světlanou Porsche, s pracovníky Janou Zassiedko, Ruslanem Zassiedko a Ludmilou Bobrovskou. Ještě když jsem byla na Ukrajině, podrobně mi vysvětlili celý proces a vše jsem s nimi mohla konzultovat. Paní Ludmila Bobrovská trpělivě odpovídala na všechny mé otázky, a to nejen v pracovní době, ale když bylo potřeba, i v jejím volném čase. Když jsme přiletěli do Prahy, přišla nás na letiště přivítat, jako bychom byli její příbuzní.

✿ Na Ukrajině jste měla zajímavou profesní dráhu.

Celý svůj profesní život jsem zasvětila pedagogice. Pracovala jsem

Životní optimistka paní Ira s manželem Oleksandrem. Na Česko nedá dopustit.

nejdříve jako učitelka, poté na odboru školství na krajském úřadě a na ministerstvu školství. Získala jsem náhled na systém vzdělávání mládeže, naučila jsem se řídit kolektiv zaměstnanců, prověřila jsem své organizační schopnosti.

Dcery Nila a Dina. Velkou radost přinesl paní lře vnouček Maxym, který se narodil už v Praze.

✿ Mohla jste v této profesní dráze pokračovat i po přestěhování?

Zpočátku vůbec ne. Nepomohla ani nostrifikace diplomu. Pracovala jsem ve skladu a v autosalonu v myčce aut. Brala jsem to s pokorou. Byla jsem ráda, že mám zaměstnání. Nečekala jsem, že si budu moct vybírat.

✿ Potom přišla zajímavá pracovní příležitost.

Ludmila a ostatní pracovníci znali moji situaci. Věděli, že hledám kvalifikovanou práci. Nabídli mi pozici tlumočnice a terénní pracovníce v jejich týmu. Působila jsem v charitní poradně pro cizince přímo na pobočce Odboru azylové a migrační politiky ministerstva vnitra. Bylo pro mě velkým obohacením pracovat v týmu

NILA SKVORTSOVA

Děkuji za všechno. Ať se vám vaše štědrost, kterou jste nám prokázali, stokrát vrátí.

vysoce kvalifikovaných profesionálů, kteří dokážou pomáhat a komunikovat v českém, anglickém, ukrajinském, ruském a německém jazyce.

✿ Kde pracujete nyní?

Stesk po pedagogice mě přivedl zpátky k práci ve škole. Učím na základní škole. Jsem spokojená, práce je mým koníčkem.

✿ Češi si často stěžují na místní poměry. Jak vidíte život v České republice vy?

Na Česko nedám dopustit. Člověk tu může prožít krásný život. Jsou tu skvělí lidé. Mám moc ráda Prahu, kde jsem našla nový domov. Není důvod k nespokojenosti.

PŘESÍDLLENÍ JE VÝHODNÉ pro krajaný i pro český STÁT

SVĚTLANA PORSCHE stojí v čele týmu, který krajanům pomáhá s přesídlením a s integrací do české společnosti. Sama pochází z Ukrajiny a zažila na vlastní kůži, jak obtížné je začínat život v nové zemi. Jak hodnotí uplynulých pět let programu Přesídlení?

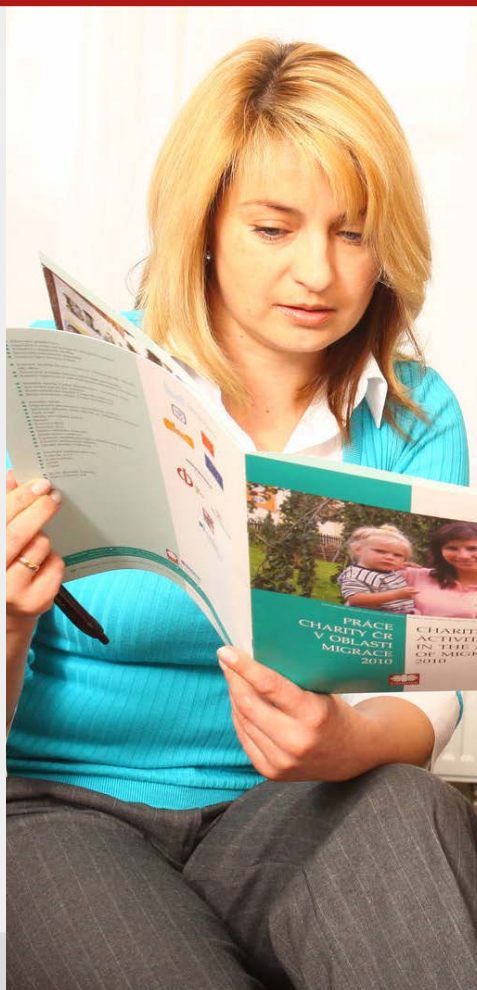
✿ Jak hodnotíte dosavadní průběh projektu?

Jednoznačně pozitivně. Z přesídlení mohou profitovat obě strany. Česká republika umožnila návrat potomkům krajanů, kteří mají vřelý vztah k naší zemi a kultuře. Jsou to většinou lidé v produktivním věku, kteří jsou připraveni zde pracovat a mají velkou motivaci se plně integrovat. Pro náš trh práce jsou tito lidé jednoznačně přínosem. Pro krajaný je zase přesídlení příležitostí k lepším životním podmínkám.

✿ Jak se jejich integrace daří?

Krajané, díky svým historickým a rodinným vazbám na Českou republiku, mají většinou velmi silnou motivaci se zde úspěšně integrovat. Víme, že mnoho krajanů se po letech v Česku vdalo či oženilo, narodily se jim děti, koupili nemovitosti, nostrifikovali vzdělání. I když pro nikoho není lehké začínat úplně od nuly, naprosté většině se daří dobře.

✿ Ohlédnete-li se za uplynulými 5ti lety, co bylo nejtěžší a na co vzpomínáte nejraději?

Nejtěžší byly začátky. Projekt nešlo do detailů naplánovat dopředu. Když před pěti lety přijeli první krajané, byli jsme spolu s nimi hozeni do vody a museli jsme se učit plavat. Nevěděli jsme, jak zareagují školy, úřady, zaměstnavatelé i samotní naši klienti. Učili jsme se za pochodu. Za největší úspěch považuji, že se podařilo vytvořit profesionální tým, který táhne za jeden

provaz a který má za sebou výborné výsledky.

Nejraději vzpomínám na krásné životní události, které tu krajané prožívají. Jsme s nimi v těsném kontaktu a dozvídáme se o jejich úspěších – o tom, když získají vytouženou práci nebo když se jejich dítě dostane na vysokou školu.

✿ Je někdo z klientů, na koho obzvlášť ráda vzpomínáte?

Krajanů nám „pod rukama“ prošlo skoro 1700. Nejvíce si pamatujeme ty, kteří nějak vybočili – ať už tím, že nás „zlobili“ nebo tím, že ve svém životě dosáhli i díky naší pomoci dobrých výsledků. Nejblíže jsou nám krajané, kteří se stali našimi spolupracovníky, jako například paní Ludmila Bobrovská, která se stala oporou našeho týmu.

✿ Čím je pro vás osobně tento projekt přínosný?

Projekt má široký a hluboký záběr. Pracujeme díky němu na území celé České republiky, nejen v Praze a Středočeském kraji. Navazujeme tak nové kontakty a získáváme nové zkušenosti. Naplňující je, že je naše práce komplexní. S klientem se nevidíme jednorázově, jako je tomu často v naší Poradně pro migranty a uprchlíky. Naopak spolupracujeme měsíce nebo i roky a máme tak zpětnou vazbu, že naše pomoc pozitivně ovlivňuje životy lidí. ○

200. školák

V těchto dnech bylo do 2. ZŠ J. A. Komenského v Milevsku přijato dvousté krajské dítě! Děti se zde příliš neohřejí, v průměru po dvou měsících přestupují do školy v novém bydlišti. Velmi děkujeme panu řediteli za skvělou spolupráci, paní učitelkám za trpělivost a velkou péči.

PODĚKOVÁNÍ HOTELU VLTAVA

**„Chtěli bychom velmi ocenit spolupráci s vedením a personálem hotelu Vltava. Nejsme pobytová služba, do hotelu jen dojíždíme a právě proto je skvělé mít jistotu, že pracovníci hotelu vypo-
můžou v akutních situacích. Dokonce to berou jako samozřejmost, mají velké pochopení pro potřeby klientů i našich pracovníků a je vidět, že jim na lidech záleží. Zvláštní poděkování Kláře Chovancové, ředitelce hotelu a Jaroslavu Samcovi, zástupci ředitelky.“**

Zeptali jsme se PRACOVNÍKŮ:

Pracovníkům Arcidiecézní charity Praha, kteří se na projektu Přesídlení podílejí, jsme položili otázky:

Ludmila Bobrovská patřila mezi první krajanů, kteří využili program Přesídlení. Dnes je součástí týmu, který krajanům pomáhá při integraci.

LUDMILA BOBROVSKÁ
pracovnice v sociálních
službách a administrativní
pracovnice

1. Poznávám nové lidi. Když na nádraží nebo na letišti krajanů vyzvedávám, je pro mě důležité vědět, kdo přijel. Chci je od samého začátku co nejvíce poznat. Všem říkám, že se velice dobře rozhodli, protože na ně čeká nový a lepší život. Povzbuzuji je, ať se nových věcí nebojí, i když ten začátek nebude jednoduchý.

Baví mě prožívat spolu s krajanů jejich osudy. Těší mě, když mi po dlouhé době zavolají a sdílejí, jak se mají, jak jsou úspěšní a co se jim podařilo. I po letech se potřebují vypovídat a chtějí, aby je někdo vyslechl. Někdo potřebuje i poradit, což dělám vždycky s radostí.

Úplně největší radost mi dělá, když slyším po letech některého z krajanů mluvit plynule česky, ačkoli po příjezdu neuměl téměř nic.

- 1. Co máte na projektu nejvíc rád(a)?**
- 2. Proč je podle vás projekt přínosný?**

2. Především proto, že do Česka přijíždějí vzdělání lidé (většina má vysokoškolské nebo středoškolské vzdělání) v produktivním věku, kteří umějí pracovat a nebojí se jakékoliv práce, i když málokdo na začátku pracuje ve svém oboru.

Hodně zaměstnavatelů, realitních makléřů a majitelů bytů nám volá a nabízí krajanům zaměstnání a ubytování. Mají pozitivní zkušenost. Někdo z krajanů u nich již pracoval nebo bydlel. Říkají o nich: „Jsou to pracovití, spolehliví a pořádní lidé.“ A nakonec – za 5 let přijelo 440 dětí a narodilo se kolem 30 dětí – to je budoucnost České republiky.

Mgr. Bc. JANA ZASSIEDKO, DiS.
sociální pracovnice

1. Ani po pěti letech to pořád není rutina. Dalo by se říci, že cíle všech lidí, kteří sem přijíždějí, jsou v podstatě stejné – vyřídit si doklady, najít si práci, najít si bydlení, najít školu pro děti, zdravotnickou péči, přestěhovat se, začít žít nový život... Je to ale práce s živými lidmi, každý člověk má svá specifika, svou situaci, svoje nadání, svoje schopnosti i neschopnosti, silné i slabší stránky... A tím je ta práce pestrá.

Mnoho jsem se při ní naučila – dobře se orientuju v systému školství, nostrifikace vzdělání, v systému zaměstnanosti, fungování sociálního systému a v dalších oblastech.

**VIKTOR
KACHUR A RODINA**

Chceme vyjádřit naši hlubokou vděčnost. Všem zaměstnancům Charity, kteří nám hodně pomohli s vyřízením dokladů a vyřešením všech dalších problémů. Hotelový pobyt byl super. Díky moc!

Jana a Ruslan Zassiedko při jedné z kulturních akcí s krajanů v hotelu Červená.

2. Jsem občanka České republiky, mám ráda svoji zemi a není mi lhostejné, kdo do ní přijíždí. Právě tito lidé budou po čase žádat o české občanství a budou se stejně jako my Češi podílet na rozhodování o budoucnosti své země. Vidím přínos pro lidi, kteří sem přijíždějí: jednoznačně si zlepší svoji životní situaci, protože žít v Česku je mnohem lehčí než žít na Ukrajině. Ale vidím přínos i pro svou zemi – Ukrajinci jsou nám kulturně i jazykově blízcí, jsou to lidé pracovití, kteří tady budou pokojně žít a vychovávat svoje děti – naše další daňové poplatníky.

Mgr. DANIELA KALINOVÁ
pracovnice
v sociálních službách

2. Projekt Přesídlení je pro mnohé krajanů z Venezuely jedinou možností, jak se ze země dostat a získat tak šanci na důstojný život.

➤ **1.** Na práci v projektu mě těší, že se jedná o dlouhodobou práci s rodinami, kdy vidíme postupné začleňování klientů do české společnosti a jsme svědky jejich studií a pracovních úspěchů a jiných událostí, které život přináší. Navíc mám možnost prakticky denně využívat svou znalost španělštiny, kterou v jiných projektech příliš neuplatním. Práce v projektu je velmi pestrá a zahrnuje asistence na úřadech a jiných institucích, při nichž je možné získat cenné zkušenosti z praxe.

Daniela Kalinová pomáhá krajanům z Venezuely. Ráda sleduje jejich úspěchy při integraci do naší společnosti.

Mgr. RUSLAN ZASSIEDKO
pracovník v sociálních službách

1. V projektu není žádná nuda. Práce je tvůrčí, lidi jsou různí, různé zajímavé, situace si vyžadují vždy nějaká nová řešení, takže tím pádem se člověk cítí pořád potřebný a užitečný.

2. Je přínosný pro Českou republiku, protože ta tím dostává možnost získat pracovní síly, mladé lidi a také nabídnout budoucnost lidem, kteří znovu objevují své české kořeny. ○

Přesídlení krajanů je jedním z nejúspěšnějších projektů české **AKTIVNÍ INTEGRAČNÍ POLITIKY**

Z pohledu Ministerstva vnitra ČR je projekt asistence při přesídlení krajanů jedním z nejúspěšnějších projektů v rámci aktivní imigrační politiky České republiky. Za pět let existence pomohl téměř dvěma tisícům lidí začít nový život a stát se platnou a přínosnou součástí české společnosti. Česká republika takto pomáhá vytvářet nové a lepší životní příležitosti lidem, kteří díky svým českým kořenům mají vytvořené pevné vazby k Česku a projevují zájem se zde úspěšně integrovat.

Pomoc přesídleným krajanům je společným dílem pracovníků Ministerstva vnitra, Arcidiecézní charity Praha a Hotelu Červená.

V rámci projektu se dlouhodobě ukazuje jako zcela klíčová role pracovníků a pracovníků Střediska Migrace, kteří se svou erudicí, nadšením a aktivním přístupem stali pilířem, bez něhož by přesídlení krajanů nikdy neprobíhalo tak hladce a efektivně. Přesto, že se jejich práce zaměřuje především na asistenci při hledání vhodného

bydlení a zaměstnání, na právní a sociální poradenství, jazykovou přípravu a podobné technické aktivity, realizují s klienty i řadu dalších, často dobrovolných aktivit, které rychlou a efektivní integraci krajanů podporují.

Druhým pilířem, na němž program stojí, je vedení a personál hotelu Vltava a řada dalších lidí, kteří zajišťují vše od správního řízení po dopravu klientů. Všichni tito lidé svou prací umožňují, aby ministerstvo vnitra plnilo svou koordinační a metodickou roli a tím celý projekt zastřešovalo.

Celý tým, který se projektu v rámci ministerstva vnitra věnuje, si na

projektu váží zejména pozitivní atmosféry, v níž je realizován, přátelských vztahů, které mezi jednotlivými realizačními týmy panují, a nadstandardního nasazení všech, kteří se na pomoci krajanů podílí. Je povzbuzující podílet se na aktivitách, které dávají lidem nové příležitosti a poskytují zejména jejich dětem šanci na lepší život. Je radost cítit, že společně pomáháme a děláme práci, která má smysl.

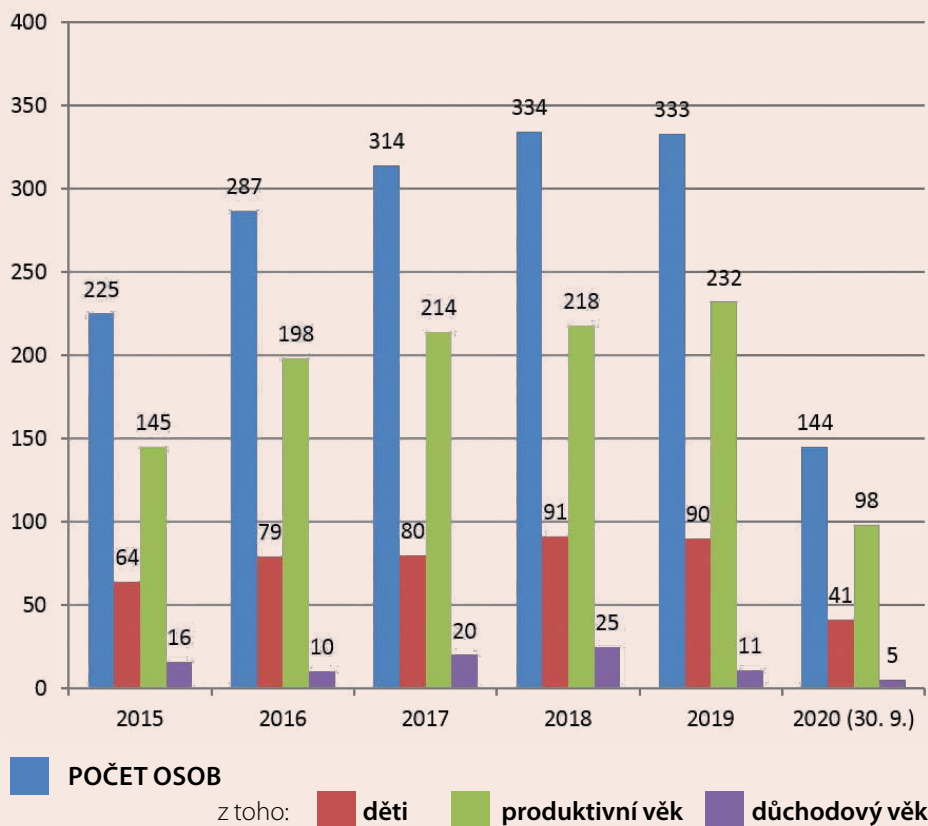
*Pavel DYMEŠ
oddělení přesídlování
a integrace azylových, odbor
azylové a migrační politiky
Ministerstvo vnitra ČR*

RODINA KONARIEV

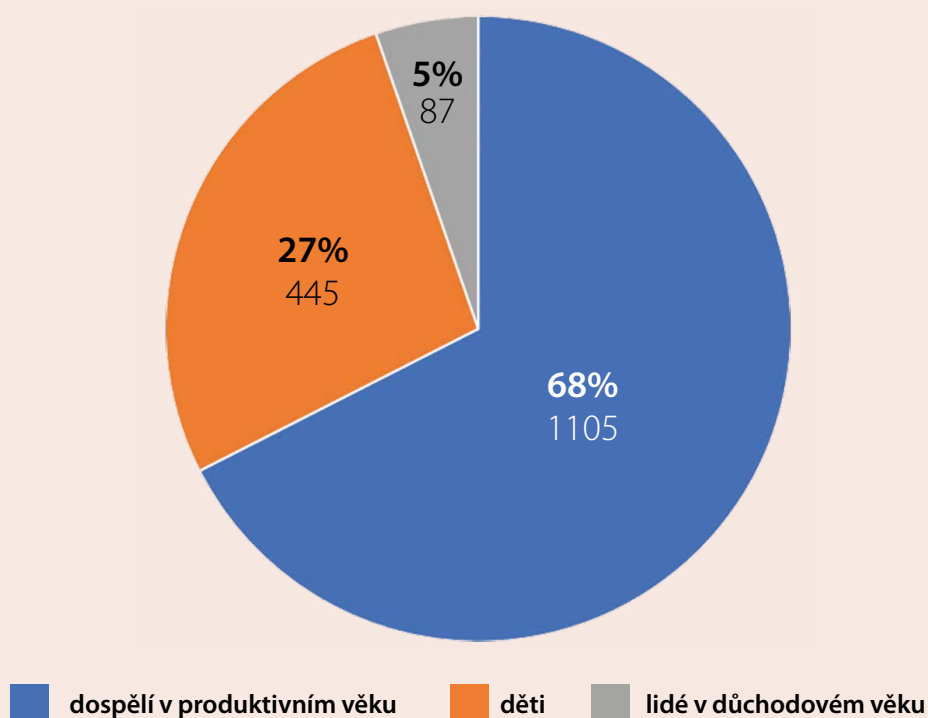
Rozumíme, že takovou obrovskou práci vykonává velký tým a o mnoha zaměstnancích asi ani nevíme. Také jim velice děkujeme. Bez vaší podpory a pomoci bychom zde neměli to, co dnes máme.

PROGRAM PŘESÍDLLENÍ V ČÍSLECH

Do programu se hlásí převážně lidé v produktivním věku

Během pěti let přicestovalo 1637 krajanů

Údaje k 30. 9. 2020

Většina krajanů přichází z Ukrajiny

Ukrajina

Venezuela

Krajané oceňují sociální asistenci

Pracovníci Arcidiecézní charity Praha poskytli krajanům **20 638 hodin** sociální asistence.

Zajímavosti

- ✱ 3. března 2015 přijelo prvních 44 krajanů autobusem z ukrajinského Čechohradu.
- ✱ 15. března 2015 přiletěla vládním letadlem druhá skupina krajanů, kterou na letišti přivítal prezident republiky spolu s ministry zahraničí a vnitra.
- ✱ V říjnu 2017 přijely první dvě rodiny z Venezuely.
- ✱ Nejstarší přesídlenou krajanou byla 97letá Valentyna Provasnyk z Ukrajiny. Bydlela s dcerou v Chomutově. V květnu t. r. odešla na věčný odpočinek.
- ✱ Ze slavného rodu Tomáše Bati pochází Ivana Odehnalová, poslední žijící sestřenice zakladatele obuvnického impéria. Z Venezuely přijela v prosinci 2018 a usídlila se v Praze.

Program přesídlení v historických souvislostech – UKRAJINA

Těžké životní podmínky v českých zemích v 2. polovině 19. století podnítily řadu Čechů k emigraci do carského Ruska, které tehdy přistěhovalcům nabízelo ke koupi nebo pronájmu levnou zemědělskou půdu. V letech 1868 až 1880 odešlo téměř 16 tisíc Čechů. Převážná část se usadila v ukrajinské Volyni (odsud název volyňští Češi).

Čeští přistěhovalci podstatnou měrou přispěli ke zvýšení hospodářské a kulturní úrovně v osídlených územích. Zabývali se především zemědělstvím, ale i řemesly a obchodem. Stavěli kostely, zakládali školy, knihovny a krajan-ské spolky, jejichž posláním bylo udržování českého jazyka, kultury a tradic.

Na přelomu 20. a 30. let začala sovětská vláda znárodňovat a násilně kolektivizovat zemědělská hospodářství. Čeští rolníci byli nuceni vstoupit do kolchozů. Jejich hospodaření bylo tradičně na vysoké úrovni a to se projevilo i po znárodnění. České kolchozy se

vbrzku dostaly na vysokou úroveň a zpravidla byly hodnoceny jako nejlepší.

VOLYŇSTÍ ČEŠI BOJOVALI PŘI OSVOBOZENÍ ČESKOSLOVENSKA

Za druhé světové války narukovali Češi žijící na Ukrajině do Rudé armády a v rámci Československé vojenské jednotky bojovali na východní frontě. V roce 1943 vypálili Němci několik volyňských vesnic a jejich obyvatele vyvraždili.

Bezmála 10 tisíc volyňských Čechů pak bojovalo v jednotkách, které po boku Rudé armády osvobozovaly Československo.

Po válce se na základě mezistátní dohody otevřely dveře k návratu volyňských Čechů do Československa. Zhruba 40 tisíc osob se usídlilo nejen na Žatecku, ale i v dalších oblastech po vysídlených sudetských Němcích.

PŘESÍDLENÍ VYVOLALA ČERNOBYLSKÁ TRAGÉDIE I UKRAJINSKÁ KRIZE

Za sovětské éry byli volyňští Češi silně postiženi výbuchem atomové elektrárny v Černobylu v roce 1986. Z kraje 90. let nabídla česká vláda etnickým Čechům na Ukrajině, kteří byli následky havárie postiženi, možnost přesídlení do Česka. Rodiny, které na Ukrajině zůstaly, mohou díky podpoře české vlády vysílat děti na ozdravné pobyty do ČR.

K další migrační vlně došlo po roce 2014 v souvislosti s občanskou válkou na Ukrajině. Někteří volyňští Češi se dostali do ohrožení života a požádali českou vládu o možnost repatriace. Mezi lety 2015 a 2020 přesídlilo do Česka 1 600 krajanů.

VENEZUELA – cíl emigrace nejen před 2. světovou válkou

Od 30. let 20. století byla Venezuela vyhledávanou cílovou zemí československých emigrantů. Země zažívala dlouhodobou hospodářskou prosperitu, sou-

visející s ropnými zásobami, a Češi sem přicházeli za pracovními příležitostmi.

Další vlna exulantů, zejména z řad židovského etnika, přichází v období bezprostředně před druhou světovou válkou. Po vzniku Protektorátu zůstalo ve Venezuele natrvalo i mnoho zaměstnanců českých firem (např. Baťa), kteří zde pobývali dočasně.

Nový exodus z Československa pak spadá do let 1945–1946, 1948–1949, po roce 1968 a v letech sedmdesátých i osmdesátých. Většina Čechů ve Venezuele žije v hlavním

městě Caracasu a tvoří aktivní krajan-skou komunitu čítající kolem pěti set osob.

RODINA LUKASHOVÝCH

Jsmě vám vděční za vřelé přijetí, pomoc a péči. Děkujeme za vaši práci. Také děkujeme české vládě za možnost žít v zemi, v níž platí zákon, kde je práce a kde má člověk jistotu zítřejšího dne.

INNA MOROZIUK

Děkujeme za spolupráci ředitelce hotelu Vltava paní Kláře Chovancové a jejímu týmu za skvělou organizaci ubytování, kuchařům za chutné a rozmanité jídlo, učitelkám za trpělivost a názornost výuky češtiny, řidičům za bezpečnou přepravu dětí do školy a zpět, uklízečkám za dokonalou čistotu.

Jazykový kurz v Českých Budějovicích

✿ Krajanům pomáháme nejen v průběhu jejich přechodného pobytu v Červené nad Vltavou, ale často i po odstěhování. V Českých Budějovicích, kde našla řada krajanů svůj trvalý domov, například pořádáme kurz českého jazyka pro děti školního věku. „Při jedné z lekcí vzala naše lektorka děti do centra města,“ vypráví Světlana Porsche, ředitelka Střediska Migrace. „Prohlédly si zajímavé stavby, zaměřily se na archi-

tekturu, prohlédly si interiéry zdejších kostelů, seznámily se s křesťanskými symboly. Dozvěděly se o legendách spojených s těmito místy. Vzhledem k tomu, že aktivita byla pořádána v rámci výuky českého jazyka, studenti doplňovali pracovní listy a řešili gramatické úlohy. Doufáme, že se jim město, které jim rodiče vybrali pro jejich další život, zalíbí a budou v něm spokojeni.“

Oslava Velikonoc

✿ Spolu s krajany prožíváme Velikonoc jako nejvýznamnější křesťanský svátek a oslavu zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Velikonoc jsou také obdobím lidových tradic, a tak společně pleteme pomlázky, zdobíme vajíčka a vyrábíme velikonoční dekorace.

Den osvobození s intenzivní lekcí češtiny

✿ V den státního svátku 8. května uspořádali naši lektori českého jazyka setkání s názvem Den s češtinou. „Krajané zhlédli ukázky z českých filmů, zpívali, odhadovali

a doplňovali různá česká přísloví, lámal si jazyk jazykolamy. Setkání bylo určeno celým rodinám a proběhlo v příjemné neformální atmosféře,“ říká lektorka Nataliya Prokip.

RODINA SUPRUN – AFANASENKO

Děkujeme vládě České republiky za poskytnutí velké materiální, duchovní a sociální podpory při přestěhování z Ukrajiny do České republiky. Děkujeme za vaši péči a vzájemné porozumění od samého začátku. Jsme vděční vedení hotelu a pražské Charitě za dobře organizované adaptační období – výborné životní podmínky, jídlo, kurzy češtiny zdarma. Vaše rady pro nás byly velkou podporou.

My se budeme snažit splnit všechna vaše očekávání. Zdraví vám všem a hodně štěstí! Ať vás chrání Pán Bůh!

s krajany pleteme adventní věnce. Během Adventu pečeme perníčky a vánoční cukroví. Nacvičujeme koledy a s dětmi chystáme program na vánoční besídku. A především u všech společně strávených chvil prožíváme radost ze vzájemného společenství a svátků pokoje a míru.”

Adventní a vánoční obyčeje

✿ **Jak Češi prožívají Vánoce? Jak se na ně připravují? A jak to máme udělat my?**

To jsou otázky, které si kladou krajané z Ukrajiny a Venezuely, kteří mají české kořeny a nyní se přesí-

dlují zpět do České republiky a snaží se plně zapojit do života v nové zemi.

Jana Zassiedko přibližuje: „Nejprve o všech tradicích hovoříme v rámci výuky českého jazyka. Před první adventní nedělí společně

**KOSTIANTYN
TETIUIEV**

Tisíckrát opakuji: DÍKY všem, kdo jste nám pomáhali a stále pomáháte. Nejdůležitější věc, kterou vám chci popřát, je velká trpělivost, protože práce s lidmi je často obtížná. Přeji hodně pohody a zdraví vám a vašim rodinám.

Poznávání naší země i tradic

✿ Poznání kultury, tradic a zvyklostí je pro plnou integraci nezbytné. Krajané mají k české kultuře blízko díky svým kořenům. Mnozí ve svých rodinách udržovali české tradice a po příjezdu nám za-

zpívali české lidové písně, které je jejich rodiče či prarodiče naučili.

„Snažíme se využít každé příležitosti, abychom krajanům přiblížili českou kulturu a místní tradice,” říká

Světlana Porsche. „Slavíme nejen svátky, ale občas pořádáme i neformální setkání s českou kuchyní, lidovými písněmi či dílnami s tradiční rukodělnou výrobou – nedávno třeba s ukázkou vizovického pečiva.”

SLEDUJTE NÁS TAKÉ NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH:

Instagram

Vydává Arcidiecézní charita Praha, Londýnská 44, 120 00 Praha 2, bulletin@praha.charita.cz. Vychází 11x ročně. Především vydání Bulletinu najdete na stránce www.praha.charita.cz/onas/bulletin.